

סדר ברכת המזון

בימי חול אומרים לפני ברכת המזון:

על נהרות כּבֵּל שֶׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינּוֹ, בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:
על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינּוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ: כִּי שֶׁם שְׁאַלְנוּ
שׁוֹבֵינּוּ הַבְּרִי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
צִיּוֹן: אִיךָ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יי' עַל אֲדָמַת נֶגֶר: אִם אֲשַׁכְּחֶךָ
יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לַחֲפֵי אִם לֹא
אֲזַכְּרֶכֶּי, אִם לֹא אֲעִלָּה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי:
זָכַר יי' לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ
עַד הַיּוֹם בָּהּ: בַּת כְּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרֵי שִׁישְׁלָם לָךְ
אֶת גְּמולָךְ שְׂגַמְלָת לָנוּ: אֲשֶׁרֵי שִׂיחָחוּ וְנִפְצָן אֶת עַלְלֵיךְ
אֶל הַסָּלַע:

בימים שאין אומרים תחנון, אומרים במקום "על נהרות כבלי", את הפרק הבא:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת
צִיּוֹן הִינּוּ כַחֲלָמִים: אִזּוּ יִמְלֹא
שְׂחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁנוֹנוּ רִנָּה. אִזּוּ יֹאמְרוּ
בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי:
הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הִינּוּ
שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ
כַּאֲפִיקִים בְּנִיב: הִרְעִיעַ בְּדַמְעָה בְּרִנָּה
יִקְצְרוּ: הַלֹּוּ יִלְךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁךְ
הַזֶּרַע. בֹּא יָבֵא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֱלֹמָתִיו:**

מים אחרונים חובה קודם ברכת המזון, ולא להפסיק בין נשילה לברכת המזון אף בדברי תורה. וישם מנגבתו על ראשו כשמברך ברכת המזון משום הכון לקראת אליהד ישראל. וקודם שיברך יאמר:

הֲנִי מֵיִכּוֹן וּמִזְמָן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרִכַּת הַמִּזוֹן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאִכְלָתָ וְשִׂבַּעְתָּ וּבִרְכַּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

אם המסובים הם שלשה, מומנים:

המזמן אומר:	רְבוּתִי, נְבָרַךְ (או בידיש: רְבוּתִי, מִיר וּוְעָלָן בְּעֵנִי שְׁוֹן):
המסובים עונים:	יְהִי שֵׁם יי' מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: (המזמן חוזר: יהי שם וכו')
ומוסיף עוד:	בְּרִשׁוֹת מְרַנֵּן וְרִבּוּתִי נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
המסובים עונים:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטַבּוּ חֵינּוּ:
המזמן אומר:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטַבּוּ חֵינּוּ:

בסעודת נישואין ובשבע ברכות: דְּוֵי הַפֶּר וְגַם חֲרוֹן, וְאִזּוּ אֵלֶם בְּשִׁיר יְרוּן, נְחַנּוּ בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק, שְׂעָה בְּרִכַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנֵי אֲחֵרִין: בְּרִשׁוֹת מְרַנֵּן וְרִבּוּתִי נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׂמַחָה בְּמַעוֹנוּ וְשֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:

ועונים המסובים ואחריהם המברך: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׂמַחָה בְּמַעוֹנוּ וְשֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטַבּוּ חֵינּוּ:

בסעודת ברית מילה: נִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנֵי, בְּרוּכִים אַתָּם לִיהוָה: בְּרִשׁוֹת אֵל אִיוֹם וְנוֹרָא, מִשְׁנֵב לְעַתּוֹת בְּצָרָה,
אֵל נְאֻזָר בְּנִבְרָה, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה. (נִזְדָּה): בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה, צְנוּה לָנוּ מוֹרְשָׁה,
מִשָּׁה עָבָד יְהוָה. (נִזְדָּה): בְּרִשׁוֹת חֲכָמִים וְתוֹלָיוֹם, אֲקָרָא לְאַלְהֵי הַעֲבָרִים, אַהוּדָנוּ בְּכָל אִיוֹם, אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה.
(נִזְדָּה): בְּרִשׁוֹת מְרַנֵּן וְרִבּוּתִי נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ, אֲפַתַח פִּי בְּשִׁיר וְשִׁפְתֵי, וְתִאֲקָרְעָה עֲצוּמֹתֵי, בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְהוָה. (נִזְדָּה):
בְּרִשׁוֹת מְרַנֵּן וְרִבּוּתִי נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ וְרִבּוּתִי נְבָרַךְ וְכוּ'

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ.
בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. הוּא
נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בֶּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד־ו.
וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל
יְחַסֵּר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיִם
לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּיִן מִזֶּזֶן לְכָל
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. כָּאֲמֹר. פּוֹתַח
אֶת יָדָךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הֵזֵן (בְּרַחֲמָיו) אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ
 אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
 עֲבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל
 תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל
 חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן
 שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרֵנִם אוֹתָנוּ תָּמִיד. בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל
 עֵת וּבְכֹל שָׁעָה:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הניסים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
 הַמְּלַחְמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה:

לפורים:

בימי מֶרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּיּוֹרָה. כְּשֶׁעָמַד
 עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע. כִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ
 וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנְעַר וְעַד זָקֵן. טַף
 וְנָשִׁים. בַּיּוֹם אֶחָד. בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם
 עָשָׂר הוּא הַחֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת
 מַחְשְׁבֹתָיו. וְהִשְׁבֹּתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ
 וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ:

לחנוכה:

בימי מַתִּיתְהוּ בֶן יוֹחָנָן כַּהֵן גָּדוֹל חֲשֻמוֹנָאִי
 וּבְנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מְלָכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל. לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם
 מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עָמַדְתָּ
 לָהֶם בַּעַת צָרָתָם. רִבַּת אֶת רִיבָם. דָּגַת אֶת
 דִּינָם. נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם. מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד
 חִלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַשִׂים. וּטְמֵאִים בְּיַד
 טְהוּרִים. וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזָרִים בְּיַד
 עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
 בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפְרָקָן פְּתִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן פָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר
 בִּיתְךָ. וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ. וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֶת
 יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי
כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כַּפְתּוּב.
וְאֲבִלְתָּ וְשָׁבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וְעַל מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אָבִינוּ.
רַעֲנוּ זִוְיָנוּ פְּרִנְסָנוּ וְכִלְכְּלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוַח לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל
תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדֵי מַתַּנֵּת בְּשָׁר וָדָם
וְלֹא לַיְדֵי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לַיְדֶיךָ הַמְּלֵאָה.
הַפְּתוּחָה. הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה. שְׁלֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא
נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת אומרים:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיה ובמצות יום השביעי השבת הגדול
והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו
באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגזון
ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יהוה אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין
ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש, ביו"ט, בחוה"מ ובר"ה אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים (טובים) ולשלום ביום:

לסוכות:	לשבועות:	לפסח:	לר"ה:
חג הסוכות הגדה:	חג השבועות הגדה:	חג המצות הגדה:	ראש החדש הגדה:
ילדים האוכלים ביו"כ:	לר"ה:	ביום הזכרון הגדה:	לשמ"ע ולש"ת:
תפפורים הגדה			שמיני עצרת חג הגדה:

וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים.
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
בימינו. ברוך אתה יהוה
בונה ברחמי ירושלים. אמן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל.
אָבֵינוּ. מַלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
יוֹצְרֵנוּ. קְדוּשְׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם
וְיוֹם הוּא הֵטִיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא
גִּמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ. הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה.
בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה. נְחֻמָּה. פְּרִנְסָה וְכִלְפָּלָה.
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמְכָל טוֹב
לְעוֹלָם אֵל יַחְסְרֵנוּ. אָמֵן:

הַרְחֵמֵן הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵן הוּא יַתְבַּרֵּךְ
בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר.
וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יְפָרְנֵסֵנוּ בְּכְבוֹד: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֵּר
עֲלֵנוּ מֵעַל צְוָאֵרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלֵנוּ
עָלָיו: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
וְיִבְשֵׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנְחֻמוֹת:

אם אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב. ואפילו בניג הסמוכים על שלחן אביהם,
וגם האב הנסמך על שלחן בניו וגם אשתו תאמר כן:

יְהִי רָצוֹן שְׁלֵא יָבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הָיָה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וַיִּצְלַח מְאֹד בְּכָל
נְכֻסָיו. וַיְהִי נְכֻסִיו וְנְכֻסֵינוּ מוֹצְלָחִים וְקְרוֹבִים לְעִיר. וְאֵל יִשְׁלוֹט שְׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂה
יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא
וְעֵבְרִיה וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

**הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת
(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתִי (וְאֶת
אִשְׁתִּי וְאֶת זְרַעִי), אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ. כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ
אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל. מְכָל. כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ
אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן:**

**בַּמָּרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּיהֶא
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרָכָה
מֵאֵת יְהוָה וְיִצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָא
חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם*):**

הַרְחֵמֶן הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:	בשבת:
הַרְחֵמֶן הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.	ביום טוב:
הַרְחֵמֶן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.	בראש חודש:
הַרְחֵמֶן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.	בראש השנה:
הַרְחֵמֶן הוּא יִקָּים לָנוּ אֶת סִפְת דְּוֹר הַנוֹפְלֹת.	בסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֵי הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: בחול מַגְדִּיל
(ביום שיש בו מוסף אומר מַגְדִּיל) יִשְׁעוֹת מְלָכּוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ
לְדוֹד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירָאָיו: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ
לְיְהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ: פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטַח בְּיְהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבַטַחוֹ:
נֵעַר הָיִיתִי גַם זָקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב וְזָרַעוֹ מִבְּקֶשׁ
לָחֵם: יְהוָה עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

שבע ברכות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבּוֹד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבִנְתּוֹ,
וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵן עַדִּי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגַּל הַעֲקָרָה, בְּקַבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן
בְּבִגְדֶיהָ:

שְׂמֵחַ תְּשַׂמַּח רַעִים וְהַאֲהוּבִים, בְּשִׂמְחָה יִצְרָה בְּנֵן עַדִּי מִקֶּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמֵּחַ חֲתָן
וְכַלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, חֲתָן וְכַלָּה, גִּילָה רְנָה, דִּיצָה
וְחִדּוּדָה, אֶהְבֵּה וְאֶחֱנֶה, וְשְׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
רוּשְׁלָיִם, קוֹל שְׁשׁוֹן, וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה, קוֹל מִצְהָלוֹת חֲתָנִים מִחֻפְתָּם, וּנְעָרִים
מִמּוֹשָׁתָהּ נְגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמֵּחַ חֲתָן עִם הַכַּלָּה:

וּמְבָרֵךְ עַל הַכּוֹס:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

(* בסעודת ברית מילה, אחר "במרום ... בעיני אלהים ואדם" יאמר:

הַרְחֵמֵן הוא יְבָרֵךְ אֶבֶר אֲבִי הַיֶּלֶד וְאִמּוֹ, וְיִזְכְּנוּ וְיִחַנְכוּ וְיִלְחַמְנוּ, מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה וְיִרְצֶה דָמוֹ, וְיִהְיֶה יי אֱלֹהָיו עִמּוֹ.
אמן:

הַרְחֵמֵן הוא יְבָרֵךְ בַּעַל הַבְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׂ לַעֲשׂוֹת צָדֵק בְּגִילָה, וַיִּשְׁלַם פְּעֻלּוֹ וּמִשְׁפָּרְתּוֹ כְּפִוְלָה, וַיִּתְנַהֵו לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה.
אמן:

הַרְחֵמֵן הוא יְבָרֵךְ רַב הַנְּמוּל לְשִׁמּוֹנָה, וְיִהְיֶה יָדָיו וְלִבּוֹ לְאֵל אֲמוֹנָה, וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה.
אמן:

הַרְחֵמֵן הוא יְבָרֵךְ הַמֶּל בֶּשֶׁר הַעֲרֵלָה, וּפְרַע וּמִצֵּץ דָּמֵי הַמִּילָה, אִישׁ הַיָּרָא וְרַב הַלְבָב עֲבוּדָתוֹ כְּפִוְלָה. אִם שְׁלוֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ.
אמן:

הַרְחֵמֵן הוא יִשְׁלַח לָנו מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִיד, בְּזִכּוֹת חַתָּן לְמוֹלוֹת דָּמִים, לְבִשָׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים, לְעַם אֶחָד מְפָזֵר וּמְפָרֵד בֵּין הָעַמִּים.
אמן:

הַרְחֵמֵן הוא יִשְׁלַח לָנו כְּתוֹן צָדֵק אֲשֶׁר לֶקַח לְעִילּוֹם, עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ וְהַלּוֹם, וַיִּלְט פְּנָיו בְּאֲדָרְתּוֹ וַיַּגְלוֹם, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם.
אמן:

גאולה לברית מילה - יום ליבשה

חיברו ר' יהודה הלוי נהגו לאומרו בסעודת הברית:

יום ליבשה נִהְפְּכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים: הַטְּבַעַת בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנַמִּית. וּפְעָמֵי שׁוּלְמִית. יָפוּ בְּנַעְלִים (שירה): וְכָל רוּאֵי יִשׁוּרוּן. בְּבֵית הוֹדֵי יִשְׁרָרוּן. אֵין כָּאֵל יִשׁוּרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים (שירה): הַגְּלֵי בֵּן תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאָרִים. וּתְלַקֵּט נַפְזָרִים. כְּמִלְקֵט שִׁבְלִים (שירה): הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבְרִית חוֹתְמָךְ. וּמִכְטָן לְשִׁמָּךְ. הַכֶּה נְמוּלִים (שירה): הַרְאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוּאֵי אוֹתְם. וְעַל כְּנָפֵי כְּסוּתְם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים (שירה): לְמִי זֹאת נִרְשָׁמְתָּ. הַכֶּר נָא דְבַר אָמֶת. לְמִי חוֹתְמָתָּ. וּלְמִי הַפְּתִילִים (שירה): וְשׁוֹב שְׁנִית לְקַדְדָּשָׁה. וְאֵל תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמִשָּׁה. וְנָסוּ הַצְּלָלִים (שירה): יְדִידִים רוּמְמוּדָךְ. בְּשִׁירָה קַדְמוּדָךְ. מִי כְמוֹכָה. יְהוֹה בְּאֵלִים: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים: בְּגִלָּל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתַבִּיא גְּאוּלָּה לְבָנֵי כְּנִיעָהּ:

ברכה אחרונה מעין שלוש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על:

על היין:	על פירות משבעת המינים:	על מזונות:
על הגפן ועל פרי הגפן:	על העץ ועל פרי העץ:	על המחיה ועל הפלפלה
על מזונות ויין ביהר: על המחיה ועל הפלפלה ועל הגפן ועל פרי הגפן:		

ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמה ועל ירושלים עירה ועל ציון משפן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה: בר"ה וזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה: בר"ה וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה: ביו"ט ושמחנו ביום חג (פלוגי) הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל:

על היין:	על הפירות:	על מזונות:
פרי גפנה (בחול פרי הגפן):	פרותיה (בחול הפרות):	המחיה: ברוך אתה
הגפן): ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל פרי גפנה:	ברוך אתה יי על הארץ ועל פרותיה: (בחול ועל הפרות):	יי על הארץ ועל המחיה והפלפלה:
(בחול ועל פרי הגפן):		

על מזונות ויין יחד: המחיה ועל פרי גפנה (בחול פרי הגפן): ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפלפלה ועל פרי גפנה: (בחול ועל פרי הגפן):